

Jak nám to v Hradci (ne)šlo

Většina týmu vyjžděla z Prahy a přirozeně se nikomu nechtělo vstávat na registraci. Nakonec se obětovala Meggy a vlakem v 6:11 vyjela do Hradce spolu s několika ranními ptáčaty z jiných týmů. Po příjezdu byl ještě čas nakoupit jídlo na celý den, zaregistrovat nás a před startem jsme byli všichni na místě.

První šifru jsme zvládli hladce, doplňování nám problém nedělalo. Po zveřejnění první nápovědy jsme byli skoro hotovi a nápověda nám jen potvrdila výsledky. Stačilo šest písmen a přesouváme se.

Cestou k druhé šifře zkoušela Týna navigaci na mobilu, která pořád něco kecala. Na stanoviště dorážíme mezi dvacátým a třicátým místem.

Hele, nějaký text – to je jasně popis cesty. Sledujeme mapu a odhadujeme významy slov, až najdeme místo, kde má být podle Týny nějaký velký platan. Zpočátku tomu moc nevěříme a hledáme koleje, ale nakonec se rozhodneme to vyzkoušet. Radši si ještě kousek trasy projdeme, abychom se ujistili, že chápeme správně.

Docamrali jsme pod *grofální fugní kolandr*. Přebíráme šifru a kempujeme pod jedním z okolních kolandrů. Šipky, čtverečky, trojúhelníčky... A v názvu je DESKRIPTIVA? Musíme si kreslit. Po chvíli Týna určuje dvě písmenka, ale ne všem se to pozdává. Až po několika neúspěšných pokusech Paliho napadne ty útvary spočítat, vkreslit je do mřížky 3×3 a číst tajenku. Jako zázrakem se pár písmen shoduje s Týninou předpovědí. Balíme věci a pokračujeme na Flošnu.

Myška, sýry, stěny... Začínáme počtem děr v sýrech a pokračujeme počtem políček mezi sýry. Při pohledu na dva téměř ohraničené kusy začínáme tušit *polský kříž*. Když konečně vyhrabeme šifrovací pomůcky, jsme si jistí stoprocentně a jdeme dál.

U mostu kempíme a čekáme na kluky, kteří skočili pro papíry. *Plástev*... no jasně, tady jsou potřeba ty pastelky! Ale co s tím dál? Meggy zkouší signalizaci, která vede na neexistující písmenka. Poté zkoušíme různé úhly pohledu a také nic. Už nás nic nenapadá. Asi po hodině si vezmeme první nápovědu. Dobře, tak šest písmenek máme... Jenom to vůbec nedává smysl. Meggy zkouší přesmyčky a pak jen plácne SION. Kde by se tu vzal SION? Po další hodině přijdeme na to, že bylo potřeba prostě ta písmena přečíst zleva doprava, ne podle barev. SIONMS je pořád shluk písmen bez významu. Nakonec Týna hledá v mapě a ten Sion tam opravdu je. Balíme a hledáme nejkratší cestu ke školce.

Prepad asi tridsať miest a strata vyše dvoch hodín – v takomto stave prichádzame na ďalšie stanovište. Je tam akýsi *slovenský denník*. Týna sa ho snaží čítať a Pali opravuje nezmyselné chyby v denníku. Snáď v tom tajnička nebude. Už od začiatku padajú návrhy na rozstrihanie a zoradenie kartičiek, ale nikomu sa do toho nechce. Časom si berieme nápovedu a striháme. Ale ako z toho dostať písmenka? Skúšame rôzne začiatkové písmená názvov kategórií, ale nič. Po dvoch hodinách márneho premýšľania šifru skácame a zisťujeme, že ďalšie stanovište je na mieste, kde ho Týna predpovedala.

Dorazíme k Futuru a dochádzame k rohu budovy. Tam nás zastaví hlídač a vykáže nás ze *soukromého pozemku*. Prý nejsme prví, ktoré už vyhodil. To to teda hezky pokračuje. Takže procházka v prachu podél roury. Pali s Tomášem přeskakují bažinku a vyzvedávají papíry, zatímco holky pokračují zpátky zabrat místo. Z textu dost rychle přicházíme na princip. Nakonec nám hledání šifry zabralo více času než její vylúštení. Ještě že tak, čas běží.

Sedáme si u rybníčku a půlka týmu jde vyzvednout šifru. *Sudoku* se ujímá Marťa a tabulka se pomalu zaplňuje. Jde to pomalu a konec se blíží. Všechny týmy přijdou na stanoviště a po chvílce zase odejdou. To bude něco jednoduchého. Sudoku ale nestihneme doplnit... První nápověda nám moc nepomůže a o půl šesté si bereme absolutku, abychom stihli dojít do cíle. Týna nás opouští, aby stihla poslední spoj domů.

Ten cíl je nějak daleko... Kluci běží, holky jen nasadí rychlou chůzi. V cíli deset minut před koncem. Nad šifrou dlouho nepřemýšlíme a bereme poslední absolutku. Přeskočit šifru dalo zabrat a bylo potřebné poslat tři SMS. Škoda. Mít víc času, určitě to vylúštíme.

Letos se nám moc nedařilo, ale hra se nám líbila. Příští rok jdeme znovu. Škoda jen těch dvou šifer, které nám sebraly čtyři hodiny času.

